

עפ"ת 53908/02/19 - דוד לוי, המערער נגד מדינת ישראל, המשיבה

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 53908-02-19 לוי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

בענין: דוד לוי - המערער

- נ ג ד -

מדינת ישראל - המשיבה

על ידי ב"כ עו"ד רינת בן-יעקב

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

הרקע:

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא), מיום 17/1/2019, בתיק תת"ע 5647-06-18.

בית המשפט קמא הרשיע את המערער, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המרבית המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, והטיל עליו קנס בסך 1,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך חודשיים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים.

הערעור מופנה כלפי ההרשעה בלבד.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 13/4/2018 נהג המערער ברכב במהירות של 141 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית, בה המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש.

הכרעת דינו של בית המשפט קמא:

3. בית המשפט קמא עמד בהכרעת הדין על תשובתו של המערער לכתב האישום, ובחן את הראיות שהוצגו לו ואת גרסאות העדים שהעידו לפניו. נקבע, כי המערער לא כפר בתקינות מכשיר המדידה או במיומנותו של המפעיל, ולא טען שהרכב שנמדד הוא הרכב שנסע לפניו, שהמפעיל טעה בזיהוי הרכב או שבמקום נסעו כלי רכב אחרים. עוד נקבע, כי המחלוקת מתמקדת בשאלה האם הרכב הנמדד הוא רכבו של המערער.

בית המשפט קמא אימץ את גרסתו של השוטר שהעיד לפניו, לפיה מדד את מהירות נסיעת הרכב בו נהג המערער באמצעות ממל"ז, וקבע כי המערער לא עורר ספק ביחס לגרסת השוטר. לאור זאת קבע, כי אשמתו של המערער הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

תמצית הטענות בערעור:

4. בערעורו שב המערער וטען כי נהג ברכב במהירות של כ-90 קמ"ש בלבד.

המערער העלה בכתב הערעור ובטיעוניו בעל פה לפני טענות רבות נגד גרסתו של השוטר ונגד ממצאיו העובדתיים של בית המשפט קמא. לטענתו:

- א. אין הגיון בכך שהשוטר ימדוד דווקא אותו, ולא את הרכב שנסע לפניו.
- ב. זווית עמידתו של השוטר ביחס לרכב המערער היתה חדה, באופן הנוגד את הנוהל ומקשה על ביצוע המדידה.
- ג. קיים ספק רב באמינות המדידה, שבוצעה באמצעות מכשיר ישן שהיו בו מספר תקלות.
- ד. גרסתו של השוטר, לפיה רכב אחר נסע לפני רכב המערער, מפריכה את גרסת השוטר לפיה קו הראיה בינו לבין המערער היה נקי מהפרעות.
- ה. השוטר סימן על גבי הדוח את הסימונים הנדרשים כלאחר יד, כיוון שידע שהדו"ח ייפסל אם לא יעשה זאת.
- ו. המכשיר הופעל בניגוד לנוהל, המחייב כי הפעלתו בשעות הלילה תיעשה רק כאשר הרכב הנמדד בודד בנתיב נסיעתו.
- ז. בניגוד לנוהל, האתת לא סימן למערער לעצור.
- ח. בניגוד לגרסת השוטר, המערער נסע בנתיב הימני, ולא בנתיב השני מימין.
- ט. מהירות נסיעתו הנטענת של המערער אינה הגיונית, שכן השוטר, שהתחיל תנועה ממצב נייח, השיג את המערער בתוך כחצי דקה בלבד.

י. בניגוד לקביעתו של בית המשפט קמא, המערער כן טען לפניו כי השוטר שגה וכי מדד את הרכב שנסע לפניו.

יא. אמנם המערער ויתר על עדותו של השוטר הנוסף שנכח במקום, אולם מכיוון שהוא לא היה מיוצג, היה על בית המשפט קמא לעמוד על העדות.

5. המערער סומכת את ידיה על קביעותיו של בית המשפט קמא. לעמדתה, חומר החקירה סותר את גרסתו של המערער. בנוסף, בית המשפט קמא בחן את כל השלבים הנדרשים, התייחס לכל טענות המערער ולא נפל בהכרעתו פגם המצדיק התערבות בממצאיו העובדתיים.

דין ומסקנות:

6. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

7. כידוע, ככלל, ערכאת ערעור לא תתערב בנקל בקביעות מהימנות ובממצאים שבעובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אלא בנסיבות בהן מתמעט יתרונה של הערכאה הדיונית על זו של ערכאת הערעור (ראו לדוגמה: ע"פ 8050/17 פלוני נ' מדינת ישראל 31/10/2018).

לנוכח כך שבית המשפט קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מעדויותיהם של השוטר ושל המערער, ומצא לאמץ את גרסתו של השוטר, לא מצאתי כי בעניינו של המערער קיימת עילה לחרוג מהכלל האמור, ולהתערב בממצאים העובדתיים שבהכרעת הדין.

בנוסף, חלק מטענות המערער כלל לא הועלו בבית המשפט קמא, אלא נטענו לראשונה בשלב הערעור.

בהתחשב בכך שהמערער אינו מיוצג, לא אסתפק באמור לעיל, אלא אתייחס להלן לטענותיו, גם אם בקצרה.

8. טענות המערער המבוססות על היגיון, אינן שומטות את הקרקע תחת גרסת השוטר. כך, בכל מקרה בו מבוצעת פעילות אכיפה באמצעות ממל"ז, על השוטר להתמקד בכלי רכב מסוים. אין הדבר מחייב התמקדות דווקא ברכב שנסע לפני המערער. לא למותר לציין כי לגרסת השוטר, שאומצה על ידי בית המשפט קמא, היה מרווח בין שני כלי הרכב, באופן שהרכב הראשון לא הפריע למדידה. במצב זה, ודאי שבחירתו של השוטר למדוד את מהירות נסיעת המערער אינה סותרת את ההיגיון.

תחשיב הזמנים שערך המערער, על בסיסו טען כי מהירות הנסיעה שיוחסה לו אינה הגיונית, מבוססת על הנחה לפיה לאורך כל הדרך הוא נהג במהירות קבועה של 141 קמ"ש. ברם, השוטר העיד על מהירות נסיעתו של המערער בזמן המדידה בלבד. כעולה מעדותו של המערער, הוא הבחין בשוטר בעת שחלף על פניו. אין להניח כי המערער המשיך ונהג במהירות כה גבוהה גם בשלב זה.

בחקירתו הנגדית של השוטר, המערער לא עימת אותו עם טענתו בדבר זווית הראיה בינו לבין רכב המערער, ולא הציג לו את הנוהל הנטען על ידו בדבר הזווית הנדרשת. מכל מקום, על פני הדברים, אין להניח שהשוטר יתמקם לבצע אכיפה של עבירת מהירות באמצעות ממל"ז, דווקא במקום בו לא יתאפשר לו להפעיל את המכשיר כנדרש. ואמנם, השוטר ציין בדו"ח שערך כי כיוון את הנקודה האדומה למרכז הרכב הנמדד, כנדרש בנוהל. נראה אפוא כי הזווית שהייתה אותה עת בין השוטר לבין רכב המערער לא מנעה את מדידת מהירות נסיעת הרכב.

כך גם לא עומת השוטר עם טענת המערער לפיה הנוהל אוסר לבצע מדידה בלילה כאשר הרכב הנמדד אינו בודד בכביש. זכרה של הוראה זו לא בא גם בנוהל הפעלת הממל"ז אליו הפנה המערער בסעיף 6(ג) להודעת הערעור.

המערער מאשר בהודעת הערעור שערך כי הוא לא כפר בבית המשפט קמא בתקינות מכשיר המדידה. טענת המערער בערעור לפני, כי המכשיר ישן ונמצאו בו תקלות כלשהם, אינה מלמדת כי במועד האירוע המכשיר לא היה תקין. ההפך הוא הנכון, כרטיס המכשיר אותו המערער צירף לכתב הערעור מלמד בבירור שהמכשיר היה תקין בעת ביצוע המדידה. על פי הרישומים בכרטיס המכשיר, ביום 27/5/2018, לאחר האירוע, המכשיר נבדק במעבדה ונמצא תקין. בכך יש כדי ללמד שמכשיר המדידה היה תקין גם במועד האירוע. תיקונים שבוצעו במכשיר למעלה משנה קודם לכן, קודם למספר בדיקות תקופתיות שגם בהן הוא נמצא תקין, או לאחר הבדיקה מיום 27/5/2018, אינם מעלים ספק בנוגע לתקינות המכשיר במועד האירוע.

לא ניתן לקבל את טרזונית המערער נגד האמור בהכרעת הדין, כי הוא לא טען שהשוטר שגה בכך שמדד את הרכב שלפניו. קביעה זו מבוססת על דברים מפורשים של המערער בעדותו: **"[אני] לא טוען שמדד את הרכב שלפני כי זה שלפני נסע כחוק 90 וגם אני נסעתי 90. אמרתי לו שזו רמאות זו טעות."**

כאמור, השוטר ציין שהיה מרווח בין הרכב בו נהג המערער לבין הרכב שנסע לפניו, ושהאחרון לא הפריע למדידה. גרסה זו מתיישבת היטב עם גרסת השוטר, לפיה קו הראיה בינו לבין רכב המערער היה נקי מהפרעות.

הטענה שהשוטר סימן את הנדרש ממנו על גבי טופס הבדיקות כלאחר יד, אינה אלא השערה של המערער. לא נמצא בחומר הראיות תימוכין להשערה זו.

הטענה שהאמת והשוטר לא סימנו למערער לעצור אינה חותרת תחת גרסת השוטר בדבר מהירות נסיעתו של המערער. לא למותר לציין שהשוטר הבהיר בעדותו מדוע הוא בוחר שלא לעצור כלי רכב בלילה, בדרך שעלולה להפתיע את הנהגים.

בפתח ישיבת ההוכחות הצהיר המערער: **"אני לא צריך את השוטר השני"**. בית המשפט קמא לא נדרש לעמוד על העדתו של השוטר הנוסף חרף הצהרתו המפורשת של המערער.

9. בית המשפט קמא ביסס את ממצאיו העובדתיים על הראיות שהוצגו בפניו, כפי שהיה עליו לעשות, ומסקנתו מקובלת עליו.

10. אף שהערעור מופנה כלפי הכרעת הדין בלבד, אציין כי בהתחשב בחומרת העבירה ובעברו התעבורתי של המערער, הכולל עבירות מהירות קודמות, העונש שהוטל עליו מתון ומאוזן, ואין הצדקה להתערב בו.

11. סיכומי של דבר, לא מצאתי כי נפל פגם בפסק דינו של בית המשפט קמא. משכך, אני דוחה את הערעור.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ליום 1/7/2019.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד המערער וב"כ המשיבה.